

Wołodymyr Hałajczuk

- ukraiński naukowiec, etnolog

Urodził się 29 stycznia 1973 roku w mieście Kremenec w obwodzie tarnopolskim. W 1989 roku ukończył Szkołę Kremenecką nr 3, a w 1994 roku — Filologię na Lwowskim Uniwersytecie Państwowym im. Iwana Franki.

Od 1998 roku pracował jako młodszy naukowiec, a następnie jako pracownik naukowy na Wydziale Etnologii Historycznej Instytutu Wiedzy o narodzie Narodowej Akademii Nauk Ukrainy. Od 2002 roku pracuje w Katedrze Etnologii na Wydziale Historycznym Lwowskiego Uniwersytetu Narodowego im. Iwana Franki (od 2008 roku — docent katedry etnologii). W 2004 roku obronił pracę doktorską „Leksyka mikrosystemu „Rośliny” w ukraińskich tekstach folklorystycznych”. Od 2006 roku współpracuje z Lwowską Obwodową Małą Akademią Nauk (sekcja historii).

Uczestnik licznych ekspedycji folklorystyczno-etnograficznych na terenach Polesia Prawobrzeżnego, Bojkowszczyzny, Huculszczyzny i Wołynia (1994–2011). Autor około 40 prac naukowych i 100 artykułów encyklopedycznych w „Małej encyklopedii ukraińskiej wiedzy o narodzie” oraz „Encyclopedia. Lwowski Uniwersytet Narodowy imienia Iwana Franki”. Zakres zainteresowań naukowych: tradycyjna kultura duchowa Ukraińców: rośliny w światopoglądzie Ukraińców, demonologia ukraińska, obrzędowość kalendarzowa Ukraińców.

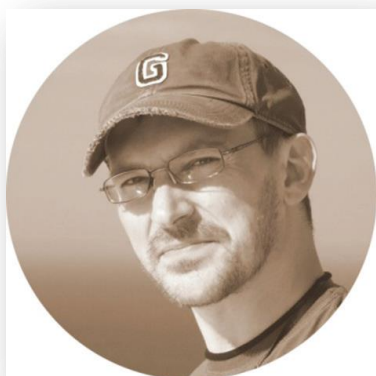
Serhij Dutka

Urodził się 20 kwietnia 1986 r. w osiedlu Łyseć w obwodzie iwanofrankowskim. W 2001 roku wstąpił do Kosiwskiej Szkoły Sztuki Użytkowej i Dekoracyjnej, specjalizacja „ceramika artystyczna”. W 2005 roku ukończył naukę w Kosiwskiej Szkole z wyróżnieniem i został przyjęty na 3 rok Kosiwskiego Instytutu Sztuki Użytkowej i Dekoracyjnej. W czasie studiów

w instytucie wziął udział w Ogólnoukraińskiej Olimpiadzie ze sztuki dekoracyjno-użytkowej w Odessie, w której zajął I miejsce. W 2007 roku obronił się z wyróżnieniem i zdobył dyplom bakałarza, kontynuował studia zaocznie. W 2009 roku obronił dyplom specjalisty. W okresie od 2008-2011 roku pracował jako wykładowca na wydziale ceramiki artystycznej Kosiwskiej Szkoły Sztuki Użytkowej i Dekoracyjnej.

W 2010 roku – pierwsza prywatna wystawa w Kijowskim Muzeum Sztuki Ludowej Huculszczyzny (Kosiw) oraz w Muzeum Pisanek (Kołomyja). Od 2011 roku porzuca prace wykładowcy, pracuje w swoim warsztacie twórczym we wsi Rożniw w rejonie kosiwskim. 2016 rok – wystawa prywatna „Netradycijnotradycyjne”, Kosiwskie Muzeum Sztuki Ludowej Huculszczyzny (Kosiw). 2018 r. – prywatna wystawa „Jajko ze szpinakiem”, Iwano-Frankowsk.

W swojej twórczości pracuje z różnymi tematami i technikami, jednak najczęściej koncentruje się na gatunku animalistycznym i na tradycyjnej ceramice kosiwskiej, odwołując się do źródła twórczości. Interpretuje motywy, elementy i tematy ceramiki tradycyjnej, łącząc je z innymi technikami. Próbuje rozwinąć kosiwską ceramikę przez eksperymentowanie i wprowadzanie nowych rozwiązań technologicznych i autorskich. Serhij Dutka jest autorem idei i organizatorem Międzynarodowego Pleneru Artystów Ceramików „Złote Horno” odbywającego się w Kosowie od 2018 roku.

Marek Łukasz Gransicki – architekt, cieśla, miłośnik i historyk amator budownictwa drewnianego.

Zatrudniony w Zakładzie Budownictwa Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej im. St. Pigońia w Krośnie. Od 2000 roku prowadzący Pracownię Projektową KMG, założyciel nieformalnej Akademii Budownictwa Regionalnego.

Autor kilkuset dokumentacji projektowych w zakresie budownictwa regionalnego i publikacji naukowych w tym temacie, budowniczy kilkunastu obiektów drewnianych. Od 2019 roku doktor nauk technicznych w specjalności historii architektury regionalnej i tradycyjnych technologii w budownictwie.

Przykładowe artykuły i opracowania:

- Typy i formy w tradycji budowlanej wsi Lubatowa i okolic.
- Zabudowa lubatowska – rys historyczny i stan zachowania
- Typy i formy w polskim drewnianym budownictwie regionalnym w pierwszej ćwierci XXI wieku
- Chałupa przejazdowa z Jaślik jako przykład modelu drewnianego domu przyrynkowego w małym mieście na Podkarpaciu (rozprawa doktorska)
- Drewniana architektura regionalna na Podkarpaciu – Potrzeba utrzymania regionalizmu jako narzędzia kultury i gospodarki
- Jaślika – Miasto zapomniane
- Program i wyniki prac badawczych przy komorze celnej w Dukli

Andrzej Żygadło

Urodzony w 1988 roku w Przeworsku. Absolwent Liceum Plastycznego w Jarosławiu. W latach 2008-18 studiował na wydziałach Malarstwa oraz Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki w krakowskiej ASP. Dyplom z malarstwa realizowany w pracowni prof. Leszka Misiaka obronił w 2014 roku. Dyplom z konserwacji malarstwa pod opieką promotora dr. hab. Marty Lempart-Geratowskiej obronił w 2018 roku. Pola

twórczości: malarstwo, rysunek, grafika, fotografia. Zajmuje się również: dokumentacją i konserwacją zabytków, historią sztuki (ze szczególnym uwzględnieniem drewnianej architektury cerkiewnej) oraz ikonografią zabytków architektury Polski południowo-wschodniej.

Autor licznych artykułów o charakterze naukowym i popularnonaukowym. Stypendysta Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w roku akademickim 2011/12, oraz Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w roku akademickim 2013/14. Od 2016 roku wraz z Damianem Nowakiem, Ireneuszem Marciszukiem i Katarzyną Tur-Marciszuk tworzy „Cyfrowe Archiwum Jerzego Tura i Barbary Tondos”. Brał udział w licznych wystawach zbiorowych i indywidualnych. Jego prace znajdują się m.in. w zbiorach: Muzeum Narodowego w Gdańsku, Biblioteki Kórnickiej PAN w Kórniku, Muzeum Karykatury im. Eryka Lipińskiego w Warszawie, a także w prywatnych kolekcjach w kraju i za granicą. W latach 2013-2016 był członkiem zarządu stowarzyszenia Magurycz, w latach 2014-2018 był wiceprezesem Stowarzyszenia Razem dla Białobok. W latach 2009-2014 prowadził kompleksowe monograficzne badania nad twórczością Kajetana Wawrzyńca Kielisińskiego. Od 2013 roku rokrocznie organizuje obozy inwentaryzacyjno-badawcze na terenie województwa podkarpackiego.